

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové, soudkyně Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a soudce JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **J. B.**

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín III, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě** proti **rozhodnutí** žalovaného ze dne 10. 1. 2023,
č. j. 181566/2016/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 10. 2016,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

č. j. MUKOLIN/OD 114918/16-hru (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů, kterých žalobce dosáhl ke dni 2. 6. 2016.

2. **Žalobce** namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími důvody a zcela ignoroval navržené důkazní prostředky. Správní orgány v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro zaznamenání bodů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí jiných správních orgánů, jejichž kopie připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, u kterého nelze vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva.
4. Konkrétně žalobce namítá, že v pokutovém bloku nepostačuje uvést údaje „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy, řidičem či spolujezdcem. Z pokutového bloku musí být zřejmé kdo přestupek spáchal, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, měla by být uvedena identifikace přestupce s uvedením rodného čísla a data narození s dostatečným určením totožnosti, právní kvalifikace přestupku, doba a místo jeho spáchání, forma zavinění, výše uložené sankce, identifikační údaje oprávněné osoby vydávající rozhodnutí a podpis účastníka prokazující jeho souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Tyto vady žalobce vytýká pokutovým blokům ze dnů 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014.
5. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále rovněž „NSS“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
6. Žalobce dále namítá, že dne 2. 6. 2016, kdy mu byla uložena poslední pokuta, byl již lékařem zproštěn povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, což dokládá lékařskou zprávou.

7. **Žalovaný** navrhl žalobu zamítnout. Žalobcem předložená rozhodnutí jiných správních orgánů nejsou v projednávané věci relevantní. Z judikatury NSS plyne, že předvídatelnost rozhodnutí neznamená, že správní orgány musí ve skutkově obdobných věcech rozhodnout bezvýjimečně vždy tak, jak rozhodly v obdobném případě jiné správní orgány v minulosti. Není pravdou, že se žalovaný nezabýval jednotlivými pokutovými bloky, jak žalobce tvrdí. Žalovaný posoudil veškeré záznamy bodů, a dospěl k závěru, že z jednotlivých oznámení o uložení pokut, které jsou podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, jsou ve všech případech zcela patrná protiprávní jednání, za která byly žalobci blokové pokuty uloženy. Žalovaný posoudil i jednotlivé pokutové bloky a zjistil, že ve všech případech je žalobce řádně identifikován, je přesně specifikován přestupek, žalobce potvrdil svůj souhlas podpisem, je správně uvedena výše pokuty a oprávněná úřední osoba, pokutové bloky jsou označeny datem a místem vydání a je uveden čas a místo spáchání přestupku. Správní orgán I. stupně zkoumá v řízení o námitkách pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda je počet zapsaných bodů v souladu se zákonem. Rozhodnutí o přestupku projednaném v blokovém řízení je pravomocné a správním orgánům nepřísluší si o něm vytvářet úsudek – vyjma toho, zda byl zapsán správný počet bodů. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je podkladem pro zápis bodů pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně si vyžádal i pokutové bloky, které jsou součástí správního spisu.

Splnění procesních předpokladů a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení se k výzvě soudu nevyjádřili, a tak má soud za to, že souhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně doručil žalobci dne 13. 6. 2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 2. 6. 2016 a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
10. Dne 14. 6. 2016 podal žalobce námitky proti záznamu bodů ze dne 2. 6. 2016. Tvrdil, že za jízdy byl připoután, ale odpoutal se, protože na místě zastavoval. Pokutu zaplatil po nátlaku policisty, který mu řekl, že pokud pokutu na místě nezaplatí, půjde „do řízení“, kde dostane daleko větší pokutu, a bude muset chodit po úřadech.
11. Dne 19. 9. 2016 žalobce podal námitky také proti pokutovým blokům ze dne 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014. Namítl obdobné nedostatky pokutových bloků jako v žalobě.
12. Součástí spisu jsou oznámení o uložení pokut ze dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014, včetně pokutových bloků.
13. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky a provedené záznamy o dosažení 12 bodů ke dni 2. 6. 2016 potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými pokutovými bloky

a uzavřel, že záznamy bodů byly provedeny oprávněně. Žalobce převzetí pokutového bloku stvrdil svým podpisem. Údaje v pokutových blocích souhlasí s údaji uvedenými v oznámeních.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 2. 6. 2016 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu se zákonem. Po věcné ani procesní stránce neshledal žalovaný žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
16. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
17. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci uložena pokuta uvedená na pokutových blocích (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
18. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť s jeho zjištěním souhlasil svým podpisem pokutového bloku [srov. § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se jen na přezkoumání toho, zda mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
19. S ohledem na uvedené je nedůvodná námitka žalobce, že v době, kdy mu byla uložena pokuta za přestupek ze dne 2. 6. 2016, byl lékařem zproštěn povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Otázka, zda se žalobce dopustil přestupku, nebo naopak nedošlo k naplnění jeho skutkové podstaty, totiž byla předmětem blokového řízení. V řízení o námitkách již řešena být nemohla.

20. Soud se dále zabýval tím, zda měly pokutové bloky ze dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014 stanovené náležitosti a byly způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.
21. Náležitosti pokutového bloku byly do 30. 6. 2017 stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení platilo, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odstavce 4 platilo, že oprávněná osoba vyznačí na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
22. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku (má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče) musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).
23. Klíčovou součástí pokutového bloku je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti NSS v naposled zmíněném rozhodnutí uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
24. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mýlí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou

způsobitým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námítky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS (rozsudky uvedené v bodě 18th odůvodnění tohoto rozsudku). Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.

25. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud pokutové bloky přezkoumal, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž NSS uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“*
26. Podle pokutového bloku č. E2125633 ze dne **2. 6. 2016** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským a řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: *„Dne 2. 6. 2016 v 16:16 hod. v obci Týnec n/Labem na autobus. zastávce u mostu porušil § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, RZ X“*. Oprávněná osoba je identifikována služebním/identifikačním číslem (X) a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
27. Podle pokutového bloku č. E2012441 ze dne **13. 6. 2015** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským a řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: *„Dne 13. 6. 2015 v 10:15 hodin v Krakovanech u zemědělského družstva porušil § 6/1a z. č. 361/2000*

Sb, řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem RZ X“. Oprávněná osoba je identifikována služebním/identifikačním číslem (X) a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.

28. Podle pokutového bloku č. E1896603 ze dne **7. 1. 2015** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c 1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „9:55, 7. 1. 2015 Týnec nad Labem, PČR řidič neužil za jízdy bezpečnostní pás porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., R. Z. X“. Oprávněná osoba je identifikována podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
29. Podle pokutového bloku č. D1190274 ze dne **10. 2. 2014** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským a řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „11:15, 10/2 2014 Týnec n/L – u mostu – směr Přelouč § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – [nečitelné slovo] řidič neměl bezp. pás, RZ X“. Oprávněná osoba je identifikována služebním/identifikačním číslem (X) a svým podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
30. Z uvedeného vyplývá, že žalobce byl na všech pokutových blocích dostatečně a řádně identifikován, stejně jako byla na každém dostatečně a řádně identifikována oprávněná úřední osoba. Nachází se na nich údaje „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (pokutové bloky ze dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015 a 10. 2. 2014), respektive „§ 125c 1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ (pokutový blok ze dne 7. 1. 2015), které soud považuje za dostatečně srozumitelné a konkrétní, neboť z nich plyne, že pokuty byly v každém ze čtyř případů uloženy za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. V popisu přestupkového jednání, respektive popisu skutku, je vždy citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], které je doplněno popisem přestupkového jednání. Je tedy zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Užití obdobných zkratk právních předpisů bývá judikaturou konstantně akceptováno (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Soud se proto v žádném případě nedomnívá, že by odkazy na § 125c odst. 1 písm. k) nebo § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu byly nesrozumitelné.
31. Žalobce dále namítal, že není jasná výše uložené sankce (má chybět či údaje není úplný). Z pokutových bloků však jasně vyplývá uložení pokuty ve výši 200 Kč (pokutové bloky ze dne 2. 6. 2016 a 7. 1. 2015) a ve výši 100 Kč (pokutové bloky ze dne 13. 6. 2015 a 10. 2. 2014). Rovněž jim nelze vyčítat nejednoznačnost stran místa spáchání přestupku a vydání rozhodnutí, data vyhotovení a převzetí a podpisu žalobce, neboť tyto údaje pokutové bloky bez pochybností obsahují (srov. výše) a tyto údaje jsou čitelné a srozumitelné. Není tak sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014 za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu

a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem. Celkově jsou pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče (žalobce). Soud proto shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné.

32. Z historie bodového hodnocení ve správním spisu plyne, že za přestupky ze dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014 bylo žalobci přičteno po třech bodech. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že žalobce k datu 2. 6. 2016 dosáhl 12 bodů. Postupu žalovaného a správního orgánu I. stupně tak nelze nic vytknout.
33. Pro úplnost soud uvádí, že žádný z výše rozebíraných pokutových bloků sice neobsahuje kolonku označující formu zavinění, která proto nemohla být vyplněna, avšak tuto skutečnost soud nepovažuje za vadu pokutových bloků, jež by odůvodňovala jejich nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Absencí uvedení formy zavinění v případě pokutových bloků k přestupkům spáchaným do 30. 6. 2017 se zdejší zabýval například v rozsudku ze dne 8. 12. 2020, č. j. 54 A 109/2018-30. Uvedl v něm, že zákon o přestupcích „*požadavek na označení formy zavinění výslovně nestanovil [srov. § 85 zákona o přestupcích a contrario], přičemž ani judikatura zabývající se náležitostmi pokutových bloků [...] požadavek na označení formy zavinění – na rozdíl od jiných nezbytných náležitostí – nedovodila. Absence formy zavinění na pokutových blocích vydávaných před datem 1. 7. 2017 tedy nečiní předmětné pokutové bloky nijak nezpůsobilé, pokud jde o zápis bodů do evidenční karty řidiče. Obecně je však třeba vycházet z toho, že není-li na pokutovém bloku vydaném před 1. 7. 2017 výslovně uvedena forma zavinění daného přestupku, pak byl přestupek spáchán v nedbalosti [srov. § 3 zákona o přestupcích].*“
34. V této souvislosti soud rovněž připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný správní orgán záznam v registru řidičů na základě *oznámení* o uložení pokuty v blokovém řízení. Podkladem pro záznam je tak primárně oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které je součástí správního spisu a ze kterého jednoznačně místo spáchání přestupku vyplývá. Pokutové bloky ze dne 2. 6. 2016, 13. 6. 2015, 7. 1. 2015 a 10. 2. 2014 obsahují všechny nezbytné údaje (byť ve zjednodušené a zkratkovité podobě) týkající se přestupků spáchaných žalobcem, a proto mají oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení v pokutových blocích dostatečnou oporu.
35. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a se zjištěným stavem a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost tohoto bloku schvaluje (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je nezbytnou zákonnou podmínkou vyřízení přestupku v blokovém řízení, a teprve okamžikem jeho podpisu účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení byť i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (srov.

rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podepsat pokutový blok až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude rozhodnutí vydáno, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.

36. K žalobcem předloženým rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z roku 2014 soud uvádí, že judikatura NSS zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil například již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47. Se žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikатурní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

37. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost, pod niž spadá i obrana rozhodnutí v soudním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2024

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu